

TEMMUZ

Demokrasi ve Milli Birlik Günü

*Şehitlerimizi
saygı ve minnetle
anıyoruz*

YALOVA
TERMAL

YAYIN KURULU
Ela AYAS
Defne MENCİK
Mustafa Gökberk KARAKOÇ
Yağmur SELÇUK
Ayşenur ORHAN
Esila Zümre KÖSEM

İNCELEME KURULU
Ali KÖSE
Hayriye GÜZ
Fatma MEŞE

OKUL WEB ADRESİ
<http://termalortaokulu.meb.k12.tr>
<http://termaliho.mrb.k12.tr>

OKUL E-POSTA ADRESİ
714819@meb.k12.tr

Telefon-Faks
02266757522

15 TEMMUZ DEMOKRASİ VE MİLLİ BİRLİK GÜNÜ OKUL
GAZETESİ ÖZEL SAYISI 15 TEMMUZ 2016 GECESİ HAİN DARBE
KALKIŞMASINDA CANLARINI FEDA ETMİŞ OLAN
ŞEHİTLERİMİZE ADANMIŞTIR.

TEMMUZ GECESİNİ AYDINLATAN MİLLET

Her zamanki İstanbul trafiği bu gün de olduğu gibi devam ediyordu. Trafiğin açılması için köprüye varmamız gerekiyordu. Ama arabalar bir bir dönüyor, bazıları da arabadan iniyor ve bağıra çağıra birileriyle konuşuyorlardı. Sıra bize geldi. Köprüden geçmek yasaklanmış. Köprüde silahlı askerler, tanklar ve üstünden helikopterle geçenler de vardı. Herkes sus pus olmuştu. Ve dikkatle askerlerin dediklerini dinliyorlardı. Ayıca internetten darbenin başladığını öğrendik. Hemen sonrasında konuşan asker canının hiçe sayıp savunmak isteyen varsa buyursun geçsin, diyerek kenara çekildi. Sırayla herkes köprüden geçmeye başladı. Askerler bize ateş açmaya başlamış ve tanklarla bize doğru geliyorlardı. Bazıları tanka yumruk atıyor, bazıları altına geçiyor bazılarıysa tepesine çıkıyordu. Derken TRT'nin ele geçirildiği öğrenildi. Helikopter havadan ateş açmış, askerler silahlarıyla bu ateşi destekliyorlardı. Birden "Allah" nidaları yükselmeye başladı. Bu sefer sayımız atmıştı. Kolundan, bacağından, ayağından vurulanlar vardı. Bazıları çoktan canını teslim etmişti. Bazıları şehit olmak için dua ediyordu. Vurulanlar hâlâ askerlerin üzerine yürüyordu. Halk, askerle yakın savaşa girmişti. Askerler tanklara sığınmış idi. Helikopter geri gidiyordu. Ayrıca bu girişimi Ankara'da da yapmış TBMM'yi bombalamışlardı. Ben bir asker görmüştüm gizlice kaçıyor, onun peşinden gitmeye başladım. Beni fark etmesi uzun sürmedi. Zaten ona seslenecektim. Silahını çıkardı, yaklaşmamam için uyardı. Dinlemedim, dinleyemedim çünkü telsizle birilerine haber verecekti. Bunu daha önce fark etmiştim. Ben ona yaklaştıkça yaklaştım ve beni bacağımdan vurdu. Biliyordum kanıyordu ama bakmadım. Bu sefer kolumdan vurdu, bakmadım. Bir kere daha nişan almış vuracakken arkamda binlerce kişi koşmaya başladı. Nasıl olduysa asker kaçmaya başlamış ve telsizi düşürmüştü. Saatler 6'yı bulmuştu. Artık milyonlarca kişiydik. Ben hâlâ meydandaydım. Hastaneye gitmemiştim. Vatan için bunları göze almıştım.

Mustafa KARAKOÇ 8/A

TEMMUZ'UN KAHRAMANLARI

Geldi 15 Temmuz günü,

Anadolu düşmanı

Yıkmak istediler

Bu cennet vatanı.

Kim feda olmaz ki

Bu şen vatana.

Yığıtoğulları oldu şehit,

Anadolu düşmanına

Bir kişi değil

Bütün millet

Vatanları uğruna savaştılar,

Anadolu düşmanı gidinceye kadar.

Sonunda...

Koydular köprünün sonuna siyah bir nokta.

Yükseldi Türk Bayrağı

Bir daha inmeyecek bir şekilde.

Ela AYAS 6/A

Ben bir şehidim. 15 Temmuz şehidi... Gecenin o saatinde ben, ruhum ve o soğuk bedenim... Bu mektup benden kalan son hatıra. Anneme, babama, eşime ve çocuklarıma benden son bir not, son bir söz... Nasıl öldüğümü kimin öldürdüğünü asla bilemeyeceksiniz: Silahla mı yoksa ezilerek mi?

Ölümümü bilmeden yazdığım bu notu siz gençlere armağan ediyorum. Bir şehidin hediyesi, bir beyaz beden hediyesidir siz gençlere.

Nasıl gideceğimi bildiğim köprüden nasıl döneceğimi bilmiyorum. Yürüyerek mi yoksa omuzların üstünde mi geleceğimi bilmiyorum. Bilmeden o köprüye gidiyorum. Ölüm gemime gidiyorum, son yolculuğuma... Nasıl geri geleceğimi bilmediğim o köprüye kendi isteğimle, kendi vücudumla, kendi ayaklarımla, kendi ölümüne...

Benden son sözler, son hatıra. Bir şehidin hatırası siz gençlere. O son yolculuk köprüde başlayıp hastane morgunda son bulacak. Gururla, hüznle gidiyorum tek başıma. Ailemle başladığım yolculuk o köprüde tanımadığım insanlarla bitecek. Ayrılacak ruhum bu bedenden, ayrılacak. Ben ve tanımadığım o insanlarla başımıza neler gelecek bu yolda?

Ben gidiyorum köprüye, gidiyorum tek kişilik o dar kahverengi odaya. Tek başıma sonuma gidiyorum.

Yanımda vatan karşımda düşman gidiyorum kendi sonuma...

Defne MENCİK 8/A

BURASI BİZİM ÜLKEMİZ!

Vatandaşlarımızı alıp

Terörist yaptı hainler.

Bize karşı savaştırdı

Ele geçirmek istediler.

Ama izin verilmedi,

Herkes çıktı sokağa.

Bizim ülkemiz, vermeyiz.

Ele geçirtmeyiz.

Alamadılar ülkemizi,

Kazandık bu savaşı.

Canımızı versek de

Ülkemizi vermeyiz.

Burası bizim ülkemiz!

Yağmur SELÇUK

15 TEMMUZ

Sinsice, ilmek ilmek işlediler planı,
Niyetleri düşürmekti vatani.
Akılları ermedi, unuttular halkı,
Başlarına geçecekti 15 Temmuz akşamı.

Korktular Gölbaşı Özel Harekât Başkanlığı'ndan
Yağdırdılar ilk bombalarını.
44 vatan evladı şehit oldu, akıttılar kanlarını.
Ele geçireceğiz sandılar, hesap etmediler on milyonları.

Vatandaş döküldü sokaklara,
Canları siper, imanları en ağır mühimmat.
Başaramadılar, durduramadılar o kanı deli akanları.
251 vatan evladı al kanlarıyla şahlandırdı toprağı.

15 Temmuz 2016 akşamı,
Halk gösterdi, bu topraklara pranga vurulamazdı.
Ömer'i, Sait'i, Halil İbrahim'i ve niceleri
Bir kez daha dinletti Türk'ün ayak seslerini.

Esila Zümre KÖSEM

6/A İHO

15 TEMMUZ GECEŚİ

O gece seslere uyandım.Her yerde gürültü vardı.Ne olduğunu anlamadım.Salonun ışığı yanıyordu.Aslında salona bakmayacaktım ama merakıma yenildim.Kapı aralığında baktım,annem ve babam üzgün gibiydiler.Odaya gergin bir hava hakimdi.Babam bir yere gidecek gibiydi,giyinmişti.Konuşmalarını dinledim:

-Gidiyorum. Gerekirse bu vatan uğruna canımı feda edenlerden olmak için...

-Ama sen sağ salim dön!

O da nesi?Annem ağlıyordu.Ne oldu ki bu kadar, diye düşünüyordum.Babam nereye gidiyordu böyle?Canımı feda etmek de neyin nesiydi?Annem niye ağlıyordu?Yoksa...Korkmuştum.Odamı gidip oradan dinledim konuşmalarını.Annem ve babam kapının önüne gittiler.Babam:

-Eğer geri dönmezsem bunu kızlarımıza ver.Okuduklarında beni anlayacaklardır,dedi.

Galiba babam anneme bir şey vermişti.Babam ceketini aldı,gidiyordu.Belki bir daha dönmeyecekti,göremeyecektim onu.Beni görmeden mi gidiyordu?Babam kapıyı açmıştı bile.O an gözlerim doldu.Kapıya doğru koştum,yetişmeliydim ona.Bağurdım:

-Babacığım!

Babam bana döndü.Beni görünce hem şaşırdı hem sevindi.

-Baba,nereye gidiyorsun,dedim.

Gözlerimden yaşlar akıyordu.Belli etmek istemiyordum ama babam gördü.Eğildi,sildi gözyaşlarımı.

-Kızım,dedi.Ben gidiyorum.Eğer dönemezsem üzülme.Bu vatani hainlerden temizlemek için gitmem gerek.Kardeşine ve annene iyi bak.

Sımsıkı sarıldım babama,sanki son sarılmamızmış gibi.Babamın da gözlerinden yaşlar akıyordu.Bana belli etmemek için arkasını döndü,ayakkabısını giydi.Annem de geldi kapıya.Elinde Türk bayrağı,gitti babam.Belki de son görüşümdü onu.

Babam gittiğinden beri televizyon açık,haberleri izliyorum sürekli.Kardeşim bu gece olanları hissetmiş gibi sürekli başıra çağıra ağlıyor.Televizyondan ve yaşadığımız şehrin camilerinden sürekli salalar okunuyor.Ben de gözümü kırpmadan izliyorum televizyonu.Tam o anda babam vuruldu!Yani ekranda gördüğüm, babama gerçekten çok benzeyen bir adam vuruldu!Belki de bana öyle geliyor ama babamın tıpkısıydı o adam.Hayır,hayır...Bu doğru olamaz!Babam gözümün önünde vurulmuş olamaz!Yeniden salalar başladı.Kalbimde büyük bir acı hissediyordum.Gözlerime yaşlar hücum ediyordu.Belki de ölmemiştir diye umutla yeniden baktım ekrana.Nafile,başka bir görüntü vardı artık ekranda.

-Anne,dedim boğuk bir sesle.

Annem görmemişti,kardeşimle ilgileniyordu o görüntü çıktığında.Gözleri yaşlı,bana belli etmemeye çalışarak döndü annem.

-Efendim,kızım.

-Anne,biliyorum babam sana bir şey verdi ben okuyayım diye.Onu şimdi değil sonra okumam gerektiğini biliyorum.Ama ben onu şimdi okumaya hazırım,anne.

Annem itiraz etmedi,bana bir zarf verdi.İçinden babamın mektubu çıktı.Okurken gözyaşlarım kağıdı ıslatıyordu,gözyaşlarımdan kağıtta yazanları zar zor görebiliyordum.Mektupta şunlar yazıyordu:

“Sevgili Kızım,

Seninle vedalaşmadan,böyle apar topar gitmek istemezdim.Ama gitmem gerekiyordu.Söz konusu vatansa beklemeye gelmez.Bak kızım,bu gece darbe oldu;hainler ülkemizi elimizden almaya çalıştılar.Ama halkımız sokaklara döküldü,herkes canla başla uğraşıyor.Ben de vazifemi yerine getirmeliyim.Bu yüzden gidiyorum kızım.Şehit olabilirsem annenden bu mektubu sana vermesini istedim.Umarım beni anlıyorsundur.Şehit olmuşsam üzülme,bil ki seni güzel bir yerde bekliyor olacağım.Gözüm arkada kalmayacak.Size miras olarak bıraktığımız bu güzel vatani bizden sonra bizim kadar iyi koruyacağınıza eminim.Annene ve kardeşine iyi bak.Seni çok seviyorum canım kızım.

BABAN”

Babam geri gelmezse bir daha onun sesini duyamayacaktım.Bu mektup onunla konuşuyormuş gibi hissetmemin belki de tek yoluydu.O yüzden ona zarar gelmemeliydi.Kağıdı ıslatmayayım diye gözyaşlarımı sildim.

Saatlerce sürdü darbe.Somunda da bitti galiba.Her an babamın şehit olduğu haberi gelecek korkusuyla uyumuşum.Ertesi günün sabahı kapı ziline sesiyle uyandım.Korktuğum haberin geldiğini düşünerek kapıyı açtım.Çok iyi bildiğim haberin söylenmesini bekliyordum.

Aman Allah'ım!Babam tam karşımda duruyordu,gülümsüyordu.Elinde yanında götürdüğü Türk bayrağını tutuyordu.Burnu bile kanamamıştı,ona hiçbir zarar gelmemişti!Oh,çok şükür!Boynuna atıldım hemen,sıkı sıkı sarıldım ona.Ayakkabılarını bile çıkaramamıştı babam.Kapının ağzında öylece kaldık.Benim çığlıklarımı duyan annem de gelmişti şimdi.Annemin mutluluğu görülmeye değerdi.Babam geri geldiği için çok mutluyduk,vatanımız güvende olduğu için çok mutluyduk.Demek televizyonda gördüğüm o adam, babam değilmiş!Ben mutluydum ama bir yerlerde babası ya da annesi artık hiç gelmeyecek çocuklar vardı.İçim sızladı.

Ayşemur ORHAN

6/A İHO

15

TEMMUZ
2016

15 TEMMUZ
DEMOKRASI ve MİLLÎ
BİRLİK GÜNÜ

Kıta olsun